

Epistola căt-re Filipeni

Noul Testament

Contextul Epistolei

Epistola către Filipeni este una dintre scrisorile apostolului Pavel din Noul Testament, adresată comunității creștine din Filipi. Aceasta este considerată o scrisoare plină de afecțiune și recunoștință, scrisă de Pavel în timp ce era întemnițat, cel mai probabil în **Roma (în jurul anilor 60-62 d.Hr.)**. Epistola este alcătuită din patru capitole și are un ton profund personal și spiritual. **Filipi** a fost un oraș important în Macedonia antică, fondat de Filip al II-lea al Macedoniei (tatăl lui Alexandru cel Mare) în anul 356 î.Hr. Orașul a fost situat strategic, în apropierea unei rute comerciale majore, **Via Egnatia**, care conecta Roma cu Orientul. Astăzi, ruinele Filipilor se află în nord-estul Greciei, aproape de orașul modern Kavala.

Apostolul Pavel, cunoscut și ca **Sfântul Pavel** sau **Saul din Tars** a fost un misionar, teolog și autor a 13 epistole din Noul Testament. Deși inițial un persecutor al creștinilor, convertirea sa dramatică la creștinism pe **drumul spre Damasc** l-a transformat într-un propovăduitor zelos al Evangheliei. S-a născut în **Tars (în Cilicia, Asia Mică)** ca evreu din tribul lui Beniamin, numele său ebraic fiind Saul, iar după convertire fiind cunoscut în lumea greco-romană drept Pavel. A fost educat de rabinul Gamaliel, unul dintre cei mai renumiți învățători ai legii evreiești. Drumul spre Damasc este una dintre cele mai dramatice și semnificative momente din viața apostolului Pavel, marcând convertirea sa de la un persecutor al creștinilor la unul dintre cei mai mari susținători ai credinței creștine. Acest eveniment este relatat în **Faptele Apostolilor, capitolele 9, 22 și 26**. În timp ce călătorea spre Damasc, Saul a fost înconjurat de o lumină Divină, a căzut la pământ și a auzit o voce care i-a spus: „**Saule, Saule, de ce mă prigonești?**” (Faptele Apostolilor 9:4). Saul a întrebat: „Cine ești, Doamne?” Iar răspunsul a fost: „**Eu sunt Isus, pe care tu îl prigonești**” (Faptele Apostolilor 9:5).

Apostolul Pavel

Contextul istoric – Imperiul Roman

În perioada scrierii Epistolei către Filipeni (timp în care Pavel era întemnițat la Roma), la conducerea Imperiului Roman se afla Nero (54-68 d. Hr), unul dintre cei mai controversați și cruzi lideri din istorie, iar portretizarea sa de către istoricii antici este adesea negativă. Sursele principale despre Nero provin de la istorici și filosofi precum Tacitus, Suetoniu și Dio Cassius.

În Anale, Tacitus îl menționează pe Nero ca fiind suspectat cu privire la incendierea Romei, pentru a-și reconstrui orașul conform propriilor dorințe. Totuși, el subliniază că Nero a folosit creștinii ca țap ispășitor pentru dezastru:

„Pentru a risipi aceste zvonuri, Nero a dat vina pe creștini și i-a supus celor mai cumplite chinuri.”

Istoricii creștini precum Eusebiu din Cezareea (secolul IV) și scriitori ulteriori îl descriu pe Nero ca pe arhetipul Anticristului, accentuând persecuțiile sale împotriva creștinilor.

Pe lângă religia politeistă, care consta în venerarea unui panteon de zei, în Imperiul Roman la acea vreme se promova și cultul personalității împăratului, fiind și el considerat și venerat precum un zeu. Creștinismul se împotriva clar și direct acestor practici păgâne, fapt ce a provocat mânia lui Nero, cu o personalitate profund egocentrică, asupra creștinilor, care se închină singurului Împărat vrednic de toată lauda, Isus Hristos.

Bibliografie

Biblia VDC

**Cristian, Vasile, Introducere în istoriografie, Iași,
Universitatea Alexandru Ioan Cuza, 2015.**

Tacitus, *"Analele"*

**Vos, F., Howard, *Obiceiuri și Tradiții din Vremurile
Biblice*, Oradea, Editura Casa Cărții, 2021**

